

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Ἀριθμός 4 Κυριακή 28 Ὀκτωβρίου 2012 Ζ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. η' 41-56)

Δυό μεγάλα θαύματα τοῦ Κυρίου μας μᾶς παρουσιάζει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸ σημερινὸν ἱερὸν Ευαγγέλιο. Τὴν θεραπεία τῆς αιμορροῦσης γυναίκας καὶ τὴν ἀνάστασι τῆς κόρης τοῦ ἱαεῖρου.

Νὰ δοῦμε τὸ ἱερό κείμενο. Μία μέρα ὁ ἀρχισυνάγωγος - ὁ ἀρχὼν τῆς Ἰουδαϊκῆς συναγωγῆς - ἦλθε ἀνήσυχος στὸν Κύριό. Ἐπεσε στὰ πόδια του καὶ τοῦ λέγει: «Κύριε, σέ παρακαλῶ, ἔλα στὸ σπίτι μου. Τὸ κορίτσι μου, τὸ μονάκριβο, κινδυνεύει νὰ πεθάνη. Καί, ἐνῶ ὁ Κύριος ξεκίνησε, γιὰ νὰ πάη, ἓνα πλῆθος ἀνθρώπων τὸν εἶχε περισφύξει καὶ τὸν συνέθλιβε. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη πλησίασε καὶ μιὰ γυναῖκα, πού δώδεκα χρόνια εἶχε αιμορραγία καὶ κανεὶς γιατρός δέν μποροῦσε νὰ τὴν κάνη καλά. Πλησίασε τὸν Χριστό, γιατί μόνο σ' Αὐτόν εἶχε στηρίξει τίς ἐλπίδες της. Τὸν πλησίασε σιγά-σιγά. Παρακολουθῆστε τίς κινήσεις της. Δέν ἀπλώνει μὲ θάρρος, μὲ ὀρμὴ τὸ χέρι της, γιὰ νὰ ἀκουμπήσῃ κάπου τὸν Κύριο, ὄχι. Δέν θεωρεῖ τὸν εἰσὸς τῆς ἀξίᾳ. Σκύβει ταπεινά καὶ ἀκουμπάει τὴν ἄκρη - ἄκρη τοῦ φορέματος Του καὶ μόνο γιὰ μιὰ στιγμὴ. Αὐτὸ ὅμως τὸ στιγμιαῖο ἀγγιγμὰ ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τοῦτο γιατί ἐγένε μὲ πίστι ἀκράδαντη. Ἀμέσως, λέγει τὸ ἱερὸν Ευαγγέλιο, σταμάτησε ἡ αιμορραγία. Ἡ γυναῖκα θεραπεύτηκε. Τώρα ὁ Κύριος σταματᾷ καὶ ἐρωτᾷ ποιὸς τὸν ἀκούμπησε. Ὁ Κύριος ἐπιμένει. Ἡ γυναῖκα διστάζει νὰ μιλήσῃ. Οἱ ἄλλοι τοῦ λένε: «Ἐδῶ Σὲ συνθλίβουν καὶ Ἐσύ λές κάποιος Σὲ ἀκούμπησε!». Ὁ Κύριος ἐπιμένει: «Ἐγὼ γὰρ ἐγγὼν δύναμιν ἐξεληθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ». Τότε ἡ γυναῖκα παρουσιάστηκε καὶ μὲ φόβο καὶ εὐλάβεια πέφτει στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ καὶ διηγεῖται ὅλα ὅσα ἐγέναν. Ὁ Κύριος τῆς λέγει: «Ἐχε θάρρος, κόρη μου. Χάρη στὴν πίστη σου θεραπεύτηκες. Πήγαινε στὸ καλὸ, εἰρηνικὴ καὶ εὐλογημένη!».

Ἐνῶ, ὅμως, ἔλεγε τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Κύριος, ἦλθε κάποιος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἱαεῖρου καὶ τοῦ

ἄναγγέλλει, ὅτι ἡ κόρη του πέθανε καὶ δέν χρειάζεται νά μπῆ σέ κόπο ὁ Διδάσκαλος. Ὁ Κύριος ὁμως τοῦ δίνει θάρρος. «Μὴ φοβᾶσαι, τοῦ λέγει, μόνο πίστευε καὶ ἡ κόρη σου θά σωθῆ. Συνέχισαν τὸν δρόμο καὶ, ὅταν ἔφθασαν στό σπίτι τοῦ Ιαείρου, βρῆκαν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς ὀικιακοὺς νά μοιρολογοῦν καὶ νά χτυπιῶνται ἀπὸ τὸν πόνο τους. Τότε ὁ Κύριος διέταξε νά βγοῦν ὅλοι ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ καὶ κράτησε μέσα μόνο τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς τρεῖς μαθητές Του τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη. Πλησίασε, στή συνέχεια, τὸ νεκρὸ κορίτσι, τὸ ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ φώναξε: «Κόρη, σήκω πάνω». Ἀμέσως, τὸ παιδί σηκώθηκε καὶ ὁ Κύριος τὸ παρέδωσε στοὺς δικούς του, ἀφοῦ παρήγγειλε νά μὴ ποῦν τὸ γεγονός σέ κανένα.

Σήμερα, θά πρέπει νά μᾶς διδάξουν πολὺ τὰ δύο γεγονότα – τὰ δύο θαύματα. Ἀφ' ἐνός ἡ στάση τῆς αἰμοροούσας γυναίκας ἀπέναντι στὸν Κύριό μας, ἀφ' ἐτέρου δὲ τοῦ ἄρχισυναγωγῦ Ιαείρου. Ἡ γυναίκα πλησίασε μὲ πολὺ δέος καὶ, μόλις – μόλις, ἔπιασε τὴν ἄκρη τοῦ ἱματίου τοῦ Κυρίου καὶ, στή συνέχεια, ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰάειρος ἔδειξε ἀνάλογα αἰσθήματα ἀπέναντι στό Χριστό. Μὲ λεπτὴ εὐγένεια τὸν παρεκάλεσε. Ἀκόμα αὐτὸς ὁ ἄρχων τῆς συναγωγῆς ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὰ τι θέλουν νά μᾶς διδάξουν; Τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν προσοχή, πού πρέπει νά ἔχουμε, ὅταν μὲ τὴν προσευχή, τὴν λατρεία, τὰ Ἅγια Μυστήρια ἐπικοινωνοῦμε μὲ τὸν Χριστό μας.

Ἰδιαιτερα, πρέπει νά προσέχουμε, ὅταν μπαίνομε στό ἱερό τοῦ Ναοῦ. Μερικοὶ μπαίνουν μὲ ψυχρὴ καρδιά. Ξεχνοῦν ποῦ μπαίνουν, ξεχνοῦν, ὅτι πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα ὑπάρχει τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ μόλις μποῦν, χαιρετοῦν, γελοῦν, ἀστειεύονται, θορυβοῦν, σάν νά εἶναι στό δρόμο! Ἄλλοι προχωροῦν νά κοινωνήσουν μὲ σπρωξιές καὶ ἄλλοι μὲ ἄλλες ἀσέβειες. Δέν θά ποῦμε γιὰ τὸ τί γίνεται κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελέσεως τῶν Ἁγίων Μυστηρίων, τοῦ Βαπτίσματος ἢ τοῦ Γάμου. Γιατί γίνονται ὅλα αὐτὰ; Γιατί λείπει ἀπὸ μέσα μας ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ εὐλάβεια.

Ἀδελφοί μου! Ἀς ἐπαναλάβωμε τὸ παράγγελμα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας: «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου». Αὐτὸ τὸ παράγγελμα νά ἐφαρμόσωμε μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Γένοιτο!